

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
678/24.04.2014

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

SENAT
PREȘEDINȚIE
Nr. 2397
23.10.2014

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București, România
Telefon: (+40-21) 313 25 31 Fax: (+40-21) 312 54 80
Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr.369A/2014

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 1702 / 23 APR 2014

Domnului
Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului

L678/2013

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 83 de deputați aparținând grupului parlamentar al Partidului Național Liberal cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 15 mai 2014, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 21 mai 2014.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte,

Augustin ZEGREANU

Parlamentul României Camera Deputaților

CABINET SECRETAR GENERAL

București, 23.04.2014
Nr. 2/2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ

Nr. 1699 / 23 APR 2014

DOSAR NR 369A/2014

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule președinte,

În temeiul art. 15 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmit, alăturat, sesizarea formulată de 83 de deputați aparținând grupului parlamentar al PNL cu privire la neconstituționalitatea unor dispoziții din Legea privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Panciu

Parlamentul României Camera Deputaților

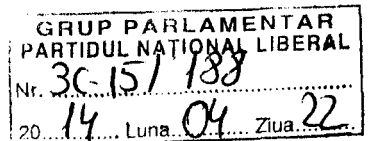
Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 414 10 70 fax: (021) 414 10 72

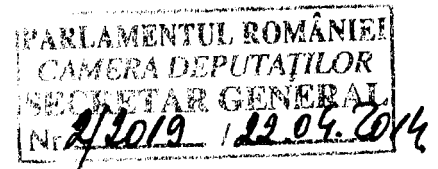
email: pnl@cdep.ro

C ă t r e,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Domnului Secretar General Cristian Adrian PANCIU

Domnule Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție, și în baza art. 27, alin (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm *Sesizarea* la Curtea Constituțională cu privire la **Legea privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență** (PL-x nr. 90/2014) adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 15.04.2014.

Lider Grup PNL,

Deputat George SCUTARU

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

Domnului Augustin ZEGREAN

Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15 alin. (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații Partidului Național Liberal enumerați în rândurile de mai jos, formulează prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

cu privire la unele prevederi ale

Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Motivele pe care ne întemeiem sesizarea sunt:

a) Legea a fost adoptată fără respectarea art. 27-28 și art. 30 alin. 1 lit. d din Legea 24/2000, încălcând astfel art. 1 alin. 5 și art. 142 alin. 1 din Constituție.

Având în vedere faptul că este vorba despre o lege complexă, de mare întindere, era necesară redactarea tezelor prealabile și aprobarea lor de către Guvern, înainte de sesizarea Parlamentului. Această procedură nu a fost îndeplinită.

Nici studiul de impact necesar conform art. 30 alin. 1 lit. d din L. 24/2000 nu a fost realizat.

Conform jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia 681/2012): „deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea constată că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora "Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției" și pe cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora "în România respectarea [...] legilor este obligatorie". Astfel, Curtea constată că reglementarea criticată, prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.”

Tocmai complexitatea legii și nerespectarea procedurilor de tehnică legislativă au dus la apariția unor norme imprecise, chiar contradictorii.

Cu titlu exemplificativ evocăm dispozițiile articolului 42 alineatul 1 și alineatul 10, normă generală în ceea ce privește situația comunicării citațiilor, a convocărilor și a notificărilor către participanții la proces al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate.

Conform alineatului 1 aceste acte procedurale se îndeplinesc conform Codului de procedură civilă și a Regulamentelor (CE) nr. 1346/2000 și nr. 1393/2007, adică se comunică persoanei interesate.

Pe de altă parte, alineatul 10 stabilește că publicarea actelor de procedură în Buletinul Procedurilor de Insolvență înlocuiește actele de procedură efectuate individual, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data comunicării.

Alineatul 10 nu se poate referi la participanții cu sediul, domiciliul sau reședința în România pentru că această ipoteză este soluționată de prima teză a alineatului 1 care arată că citarea părților și comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin BPI, deci se referă tot la participanții la procedură aflați în străinătate.

În concluzie, un element esențial al participării la o procedură judiciară este imprecis și contradictoriu reglementat.

b) Articolul 39 alineatul 6 încalcă dispozițiile art. 44, ale art. 21 și ale art. 11, raportat la art. 20 din Constituție.

Articolul stabilește faptul că administratorul judiciar/lichidatorul judiciar provizoriu decide înstrăinarea bunurilor debitorului pentru cheltuieli de procedură. Propunerea se publică în Buletinul Procedurilor de Insolvență (BPI) și poate fi atacată în 3 zile de la publicare.

Așa cum a statuat CEDO în cauza *Luordo contra Italiei*, interdicția falitului de a-și administra bunurile sau de a dispune de ele urmărește un scop

legitim, în acord cu interesul general. Prin această măsură interesele creditorilor sunt protejate, deci procedura se încadrează în excepția prevăzută de paragraful 2 al art. 1 din Protocolul 1 din Convenției. În aceeași speță, CEDO a arătat că intervenția statului nu trebuie să fie excesivă față de scopul urmărit și nu trebuie să rupă echilibrul dintre interesul general și cel particular.

În cazul nostru, nici interesul debitorului, nici cel al creditorilor nu sunt protejate.

Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar are o mare marjă de dispoziție cu privire la bunurile debitorului, deși el este un administrator provizoriu.

Textul de lege este imprecis și nu determină ce înseamnă „cheltuieli de procedură” și nici nu stabilește un criteriu de identificare a bunurilor ce urmează a fi vândute, lăsând larg deschise porțile abuzului (prin reducere la absurd, legea nu interzice ca pentru plata comunicărilor procedurale, administratorul judiciar să înstrăineze cel mai valoros activ al firmei).

Încălcarea dreptului de proprietate rezultă și din faptul că administratorul (plecând de la premiza că nu a fost desemnat comitetul creditorilor) nu cunoaște situația exactă a firmei, nu știe care sunt creditorii și care sunt șansele de redresare a societății și poate decide înstrăinarea unui activ esențial pentru redresarea debitorului. În acest caz, scopul acceptării limitării dreptului de proprietate al debitorului nu mai subzistă, nici interesul privat, nici cel public nefiind satisfăcute.

Dreptul de proprietate al debitorului ar deveni iluzoriu dacă ar putea în orice moment să fie lipsit de el în mod arbitrar.

Principiul efectivității drepturilor impune ca deciziile luate în aplicarea acestei proceduri, ce limitează *ab initio* dreptul de proprietate, să fie conforme cu un anumit număr de criterii care permit evitarea arbitrarului. Puterea

autonomă de apreciere a administratorului judiciar nu trebuie să fie exorbitantă; ea trebuie să fie la un nivel suficient de precizie, circumscris de prevederile legii. Procedura înstrăinării bunurilor debitorului trebuie să fie capabilă să garanteze o decizie echitabilă și obiectivă, precum și să evite orice abuz de putere.

Nici dreptul de proprietate al creditorilor nu este respectat, deoarece administratorul poate vinde bunuri înainte de notificarea lor, astfel încât aceștia nu pot verifica oportunitatea și legalitatea unei astfel de vânzări, chiar dacă vânzarea ar putea afecta posibilitatea de valorificare a creanțelor.

Mai mult, propunerea de vânzare se publică numai în Buletinul Procedurilor de Insolvență și poate fi atacată în 3 zile de la publicare. Legea nu prevede faptul că accesul (cel puțin electronic) la BPI este liber, deci pentru ca un creditor să poată afla despre propunerea administratorului provizoriu trebuie să achite o taxă Oficiului Național al Registrului Comerțului (conform HG 124/2007) și să verifice periodic BPI pentru a vedea ce proceduri s-au deschis, pentru că este posibil ca pînă la expirarea termenului să nu fi primit nicio comunicare în legătură cu procedura. În acest mod, liberul acces la justiție devine iluzoriu, fiind condiționat de existența abonamentului la BPI.

c) Art. 42 alin. 1 și 10, art. 43 alin. 2, art. 48 alin. 1 și 8, art. 51 alin. 6, art. 57 alin. 6, art. 59 alin. 6, art. 62 alin. 2, art. 111 alin. 2, art. 160 alin. 5 încalcă dispozițiile art. 21 și ale art. 148 alin. 2 coroborat cu art. 11 din Constituție.

Toate textele de mai sus stabilesc faptul că, în situația insolvenței, comunicarea actelor de procedură se face numai prin publicare în BPI. Inclusiv hotărârile judecătorești se consideră comunicate în același mod.

Având în vedere că pentru a putea accesa BPI este nevoie de plata unei taxe, rezultă că pentru a putea formula o cale de atac sau o contestație, după caz, persoana interesată este condiționată de acea plată. Accesul la justiție este blocat, dar, mai grav, neformulând căi de atac sau contestații, persoana interesată pierde definitiv drepturile respective.

Nu se poate susține că taxa aceasta servește vreun interes public, deoarece la art. 42 alin. 1 se arată că toate costurile legate de publicarea actelor de procedură sunt suportate din taxele achitate la registrul comerțului.

În fine, textele respective nu lămuresc situația participanților la procedură cu domiciliul/sediul în altă țară a Uniunii Europene.

Conform Regulamentului nr. 1393/2007 privind notificarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, actele de procedură se comunică individual.

De altfel, chiar legiuitorul pare a crea un tratament discriminatoriu între participanții la procedură cu domiciliul/sediul în România și cei din alte state ale Uniunii Europene. Conform art. 42 alin. 1 (oricât de imprecisă ar fi norma), pentru aceștia din urmă comunicarea actelor de procedură se face conform Codului de Procedură Civilă, ceea ce instituie un tratament discriminatoriu între creditori.

Celelalte texte invocate, stabilesc termene raportate la publicarea în BPI, accesul la justiția din România devenind iluzoriu pentru creditorii din alte state ale Uniunii Europene și încălcând chiar Regulamentul precitat, lucru ce contravine art. 148 alin. 2 raportat la art. 11 din Constituție.

d) Articolul 75 alin. 4 încalcă dispozițiile art. 44 și ale art. 11, raportat la art. 20 din Constituție.

Așa cum am arătat mai sus (litera b), procedura insolvenței trebuie să găsească un just echilibru între interesul public și cel privat.

În opinia noastră, textul invocat creează un dezechilibru major între interesele debitorului, interesele celorlalți creditori și interesul creditorului a cărui creanță s-a născut ulterior deschiderii procedurii. Acesta din urmă a intrat benevol în relații contractuale cu debitorul, cunoscând starea de insolvență a acestuia și asumându-și un anumit grad de risc ce se reflectă în prețul produselor sau serviciilor oferite debitorului.

Pe de altă parte, debitorul se află în stare de insolvență, deci într-o situație financiară precară a cărei îndreptare ar putea necesita un termen mai lung decât cel de 60 de zile.

În plus, în perioada de observație, rolul procedurii este acela de stabili dacă debitorul este viabil și care este calea care aduce cea mai bună acoperire a creanțelor.

Efectul acestui text este acela că debitorii vor fi reticenți în a desfășura activități după deschiderea procedurii, reducând astfel șansele unor reorganizări reușite, pierzându-și dreptul de proprietate, desființând locuri de muncă și împiedicându-i pe creditori să-și satisfacă drepturile de creanță.

Practic, creditorii au interese diferite. În timp ce unii (creditorii privilegiați) își pot dori să lichideze debitorul și să recupereze banii cât mai repede, cei care nu și-ar putea valorifica creanțele în cazul lichidării ar prefera un plan de reorganizare ce le-ar permite acoperirea (cel puțin parțială) a creanțelor și pentru aceasta sunt dispuși să aștepte. Acesta este, de fapt, rolul procedurii insolvenței: să ofere un cadru organizat în care interesele contradictorii să fie tratate egal.

Dând prevalență drepturilor unui singur creditor (prin acordarea posibilității de a decide singur intrarea în faliment a debitorului) în detrimentul drepturilor debitorului, al drepturilor creditorilor (inclusiv ale statului) și al celor ale salariaților textul de lege înfrânge echilibrul dintre interesul privat și cel public, fiind excesiv și având un scop ilegal, încălcând astfel dreptul de proprietate al tuturor celorlalți participanți la procedură.

O astfel de reglementare ar putea fi proporțională cu scopul urmărit numai în cadrul procedurii reorganizării, atunci când situația debitorului este cunoscută, planul de reorganizare este aprobat de către creditorii și trebuie aplicat întocmai.

e) Articolul 77 alin. 4 încalcă dispozițiile art. 44 și ale art. 11, raportat la art. 20 din Constituție.

Înteruperea furnizării utilităților esențiale este, de fapt, condamnarea la faliment a debitorului.

La fel ca și în cazul art. 75 alin. 4, a permite unui singur creditor să decidă în perioada de observație intrarea în faliment a debitorului este excesiv și ilegal.

Procedura insolvenței nu afectează numai dreptul de proprietate al debitorului, ci și pe cele ale creditorilor (exemplu: situația creanțelor defavorizate). Limitarea dreptului de proprietate al debitorului și al creditorilor servește interesului general prin aceea că încearcă acomodarea intereselor divergente într-o procedură concursuală. Obligarea la furnizarea serviciilor esențiale se înscrie în sfera acceptabilă a limitării drepturilor creditorilor și, de altfel, există în legislația națională de multă vreme.

Pe de altă parte, orice privilegiu alocat individual afectează interesul general, precum și interesul privat al tuturor celorlalți participanți la procedură. Dând dreptul unui creditor să oprească practic activitatea debitorului, a fost înfrânt interesul general legitim.

Textul atacat creează premisele favorizării furnizorului de servicii esențiale de către debitor, în detrimentul celorlalți creditori. Având în vedere faptul că până la eventualul vot al unui plan de reorganizare, furnizorul de servicii esențiale este cel care poate distruge șansele de reorganizare ale debitorului, acesta va deveni nu numai un consumator captiv, ci și un debitor captiv, lucru discriminatoriu în raport cu ceilalți creditori.

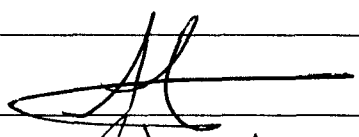
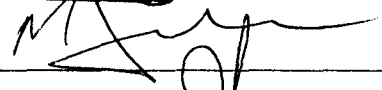

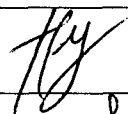
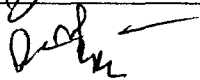
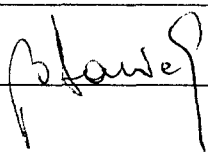
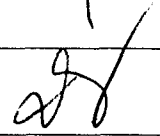

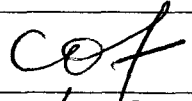
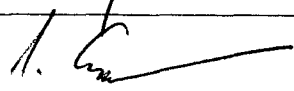
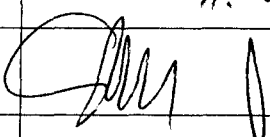
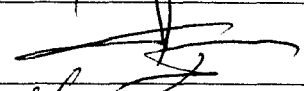

Mai mult, textul lasă loc arbitrariului furnizorului, permițându-i să întrerupă furnizarea serviciilor fără a exista o procedură prealabilă de verificare a îndeplinirii condițiilor legale.

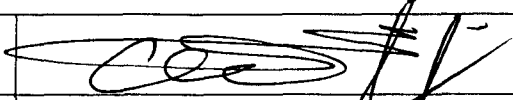
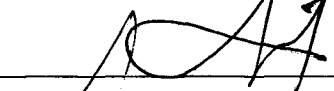

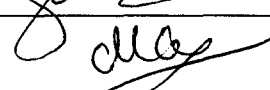
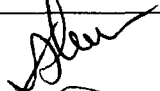
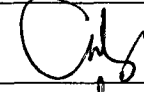

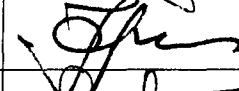
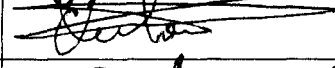
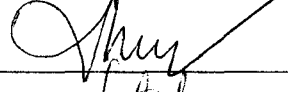

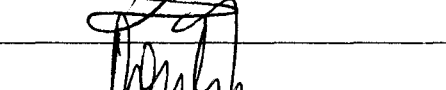
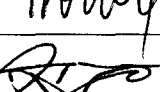

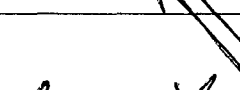
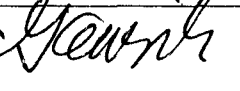

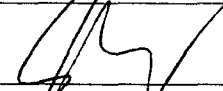
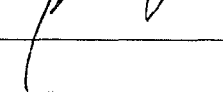
În fine, instituirea unui termen în cadrul perioadei de observație este excesiv, tocmai datorită faptului că încă nu se cunoaște viabilitatea debitorului și activitatea debitorului este la cote de avarie până la eventuala aprobare a planului de reorganizare.

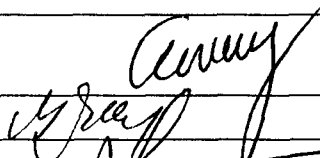
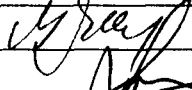

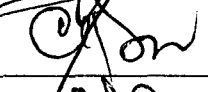
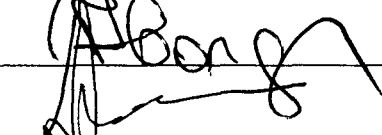
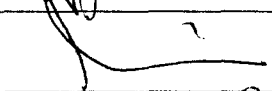
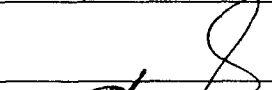

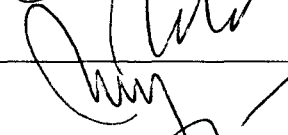
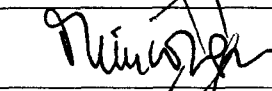
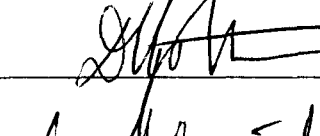

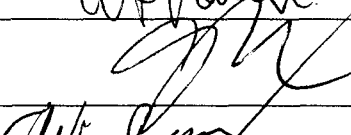
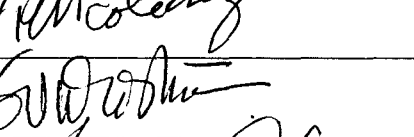
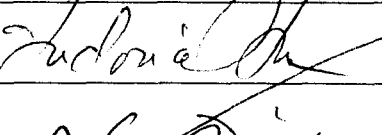
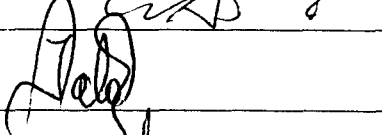

Ca atare, față de cele învederate, solicităm Onoratei Curți să constate că *Legea privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență* este NECONSTITUȚIONALĂ, cel puțin având în vedere temeiurile invocate prin prezenta.

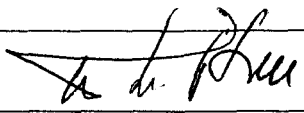
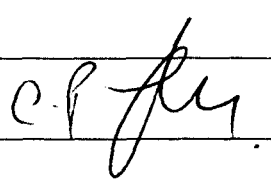
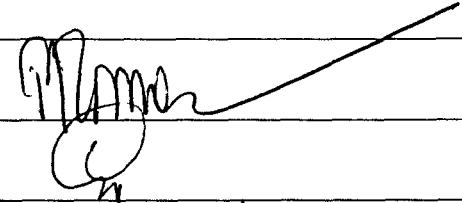

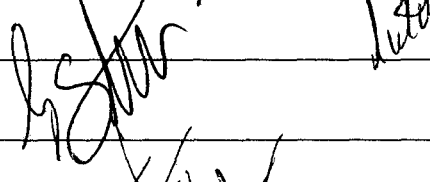
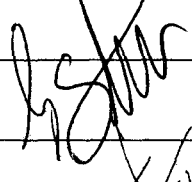
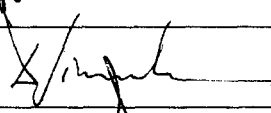
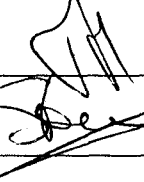
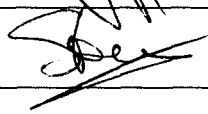
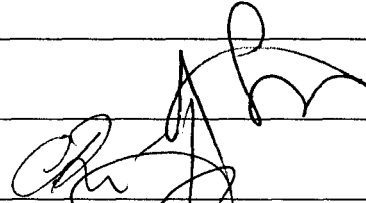
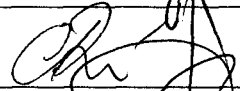

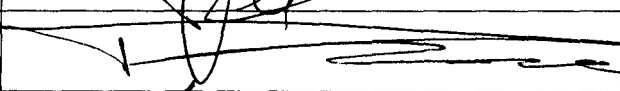
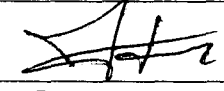

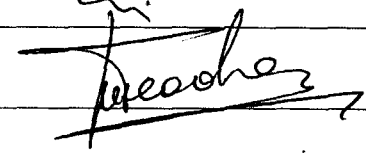
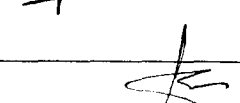

Tabel de semnături pentru sesizare la Curtea Constituțională

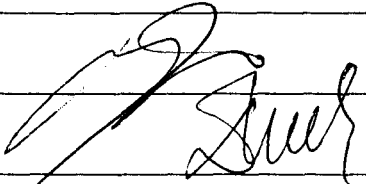

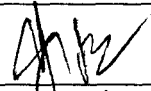
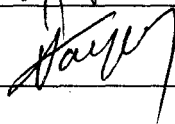
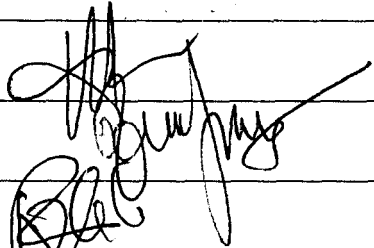
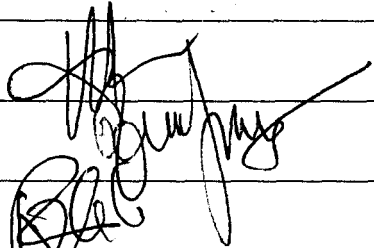
**A LEGII PRIVIND PROCEDURILE DE
PREVENIRE A INSOLVENTEI ȘI DE INSOLVENȚĂ**

Nr.	Nume	SEMNĂTURA
1.	ALEXE COSTEL	
2.	ALEXE FLORIN-ALEXANDRU	
3.	ALMĂJANU MARIN	
4.	ANDRONACHE GABRIEL	
5.	ANUȘCA ROXANA-FLORENTINA	
6.	BĂIȘANU ȘTEFAN-ALEXANDRU	
7.	BERCI VASILE	
8.	BORDEIANU DAN	
9.	BOT OCTAVIAN	
10.	BUDURESCU DANIEL-STAMATE	
11.	BUICAN CRISTIAN	
12.	CALIMENTE MIHĂIȚĂ	
13.	CALOTĂ FLORICĂ ICĂ	
14.	CĂTĂNICIU STELUȚA-GUSTICA	
15.	CAZAN MIRCEA-VASILE	
16.	CHERECHES FLORICA	

17.	CHIRTEȘ IOAN-CRISTIAN	
18.	CHIȚOIU DANIEL	
19.	CIUBOTARU LUCIAN-MANUEL	
20.	CIURARIU FLORIN	
21.	COCEI ERLAND	
22.	COSTIN GHEORGHE	
23.	COZMANCIUC CORNELIU-MUGUREL	
24.	CRĂCIUNESCU GRIGORE	
25.	CRISTIAN HORIA	
26.	CUPĂ ION	
27.	CUPȘA IOAN	
28.	DOBOȘ ANTON	
29.	DOBRE VICTOR-PAUL	
30.	DOBRINESCU TRAIAN	
31.	DOLHA MIRCEA	
32.	DOLHA NECHITA-STELIAN	
33.	DONȚU MIHAI AUREL	
34.	DRAGOMIR GHEORGHE	
35.	DUMBRĂVANU PAUL	
36.	GALAN CONSTANTIN	
37.	GAVRILESCU GRAȚIELA-LEOCADIA	
38.	GEREA ANDREI-DOMINIC	
39.	GIREADĂ DUMITRU-	

	VERGINEL	
40.	GORGHIU ALINA-ȘTEFANIA	
41.	GRECEA MARIA	
42.	GURAN VIRGIL	
43.	HĂRĂU ELEONORA-CARMEN	
44.	HORGA VASILE	
45.	IANE DANIEL	
46.	ISPIR RALUCA-CRISTINA	
47.	LUPU MIHAI	
48.	MANEA VICTOR-GHEORGHE	
49.	MARCU NICU	
50.	MARCU VIORICA	
51.	MIRONESCU RĂZVAN HORIA	
52.	MOTREANU DAN-ȘTEFAN	
53.	NICOARĂ ROMEO	
54.	NICOLAE ALEXANDRI	
55.	NICOLĂESCU GHEORGHE-EUGEN	
56.	NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN	
57.	NISTOR GHEORGHE-VLAD	
58.	ORBAN LUDOVIC	
59.	OROS NECHITA-ADRIAN	
60.	PALĂR IONEL	
61.	PALAȘCĂ VIOREL	

62.	PARDĂU DUMITRU	
63.	PÂRGARU ION	
64.	POCORA CRISTIANA-ANCUȚA	
65.	POPA OCTAVIAN MARIUS	
66.	ROMAN PETRE	
67.	ROȘCA MIRCEA	
68.	RUSU VALENTIN	
69.	SĂPUNARU NINI	
70.	SCARLAT GEORGE	
71.	SCUTARU ADRIAN-GEORGE	
72.	SIMEDRU DAN-CORIOLAN	
73.	ȘOPTICĂ COSTEL	
74.	ȘTIRBU GIGEL-SORINEL	
75.	STĂNIȘOARĂ MIHAI	
76.	STROE IONUȚ MARIAN	
77.	SURDU RALUCA	
78.	SURUGIU IULIAN-RADU	
79.	TALOȘ GHEORGHE-MIREL	
80.	TĂMĂIAN IOAN	
81.	TEJU SORIN	
82.	TEODORESCU IOAN VIOREL	
83.	THUMA HUBERT PETRU ȘTEFAN	
84.	ȚIGĂERU ROȘCA LAURENȚIU	

85.	ȚIMPĂU RADU-BOGDAN	
86.	TOCUȚ DAN-LAURENȚIU	
87.	UIOREANU ELENA-RAMONA	
88.	URSĂRESCU DORINEL	
89.	VARGA LUCIA-ANA	
90.	VARGA VASILE	
91.	VOICU MIHAI-ALEXANDRU	
92.	ZAMFIR DANIEL-CĂTĂLIN	
93.	ZLATI RADU	